

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΑΚΤΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

(Συνέχεια και τέλος, βλ. φύλλ. Θ'.)

Μετ' οὐ πολὺ εὐρέθημεν ἐντελῶς παρεσκευασμένοι, χαίροντες ἀμφοτέρω ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι εὐκόλως ἠδυνάμεθα νὰ ἐκληφθώμεν ὡς δύο τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς θάμνων. Ἐξήκοντα περίπου βήματα ἀπὸ τοῦ Καθυλικοῦ πεδίου παρετήρησα ῥύακα πρὸς τὴν μίαν ὄχθην τοῦ ὁποίου παρεξεστίνοντο βράχοι ἀπρόσιτοι καὶ οὐς ἤδη ἐγὼ ἀπεφάσισα νὰ διέλθω.

Ὁ μαῦρος πλήρης θάρρους ἔδωκε πρῶτος τὸ σημεῖον τῆς προόδου.

Μετὰ τινὰ λίαν ἐκτενῆ περίοδον ἐφθάσαμεν ἐκατὸν σχεδὸν βήματα ἀπὸ τοῦ πεδίου, καὶ ταῦτα μετ' ἀνηκούστων δυσχερειῶν ἐπαυξομένων καὶ ὑπὸ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους. Ἦν δὲ ἴσως ἡ ἐνδεκάτη ἐσπερινὴ ὥρα ὁπότε τοὺς φρικώδεις πατάγους τῆς θυέλλης διεδέξατο γαλήνη νεκρώσιμος. Ὁ κρότος τῶν βημάτων ἡμῶν, ἀναγκαζομένων νὰ βαδίζωμεν καὶ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῇ τοῦ ῥύακος μᾶς ἐπλήρου φρίκης.

Ὅτε ἐφθάσαμεν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ δουαρίου (α) ὁ Μουσσᾶς ἔμεινεν αἰφνης ἀκίνητος προκαλῶν με ἡρέμα ἵνα τὸν μιμηθῶ.

- Μὴ βλέπεις τι ὑποπτον; ἠρώτησα αὐτόν.
- Οὐχί, ἀλλ' ἀκούω...
- Τί;
- Πρόσεξον...

Τῶντι βήματά τινα ὀπισθεν ἡμῶν, κρότος τις κλάδων θλωμένων καὶ χαλίκων συγκρουομένων εἰδοποίησαν ἡμᾶς ὅτι ὑπῆρχε τι πλησιέστατα. Ἦρχισα νὰ δοκιμάζω ἀνησυχίαν ἥτις τάχιστα ἐκορυφώθη ὅτε ἠκούσθησαν χρεμετισμοὶ ἵππων καὶ ὕλακαὶ κυνῶν ἐν τῷ δουαρίῳ μετὰ μικρὸν δὲ, αἰσθημὰ τρόμου ἀνέκφυκτον μὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῇ θεᾷ ὑπερμεγέθους ζώου βαδίζοντος βραδέως ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ῥύακος.

— Ὁ λέων... ἐψιθύρισε ὁ Μουσσᾶς, ἀφοῦ ἀπεμακρόνθη διευθυνόμενος πρὸς τὸ πεδίου· εὐτυχῶς δὲν εὐρέθημεν ὑπὸ τὴν πνοὴν αὐτοῦ, διότι ἄλλως...

Δὲν εἶχεν εἰσέτι περατώσει τὸν λόγον, ὅτε δέκα περίπου βολαὶ πυροβόλων ἠκούσθησαν παρακολουθούμεναι ὑπὸ γενικοῦ θορύβου ἐν τῷ δουαρίῳ. Ὁ κρότος τῶν ὄπλων, αἱ

διαταγαὶ διαστεινόμεναι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις καὶ ὁ μυκηθμὸς τῶν βοῶν ἐφθانون καθαρῶς μέχρις ἡμῶν· πρὸς ἐπίμετρον δὲ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά ἐκραύγαζον γοερῶς καὶ ὕλαις δυνάμεσι. Σ α ἰ δ! Σ α ἰ δ!

Ὁ λέων ἀνεφάνη καὶ πάλιν σύρων μεθ' ἐαυτοῦ καὶ τὴν ζῶον ὅπερ ἐξελάβομεν ὡς βοῦν. Οἱ καθύλιοι ἐξηκολούθουν κραυγάζοντες, δὲν ἐτόλμων ὅμως νὰ διώξωσι τὸν ἐχθρόν των. Κύνες τινὲς μόνον ἐνθαῤῥυνόμενοι ἐκ τῆς ὀπισθοπορήσεως τοῦ λέοντος, ἐτόλμυσαν ν' ἀκολουθήσωσι τὰ ἔχνη αὐτοῦ μέχρις ἡμῶν, ἀλλὰ πρόδηλον ἦν ὅτι ἂν ὁ βασιλεὺς τῶν δασῶν ἐφαντάζετο νὰ ἐπαναστρέψῃ εἰς τὰ βήματα αὐτοῦ, οὐδεὶς αὐτῶν ἠθέλει ἐμμεῖναι ἐπὶ πλέον.

Ἡ θέσις μου ἐν τῷ ῥύακι μοὶ παρεῖχε στενοχωρίαν ἀφόρητον· ἠναγκαζόμην νὰ ἴσταμαι ὀρθὸς ἐπὶ λίθου τινὸς ὀλισθηροῦ καὶ κεκλιμένου· θέλων δὲ νὰ βελτιώσω αὐτὴν ἐπεχείρησα νὰ προβῶ ἐν μόνον βήμα, ἀλλὰ κατέπεσον ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕδατος.

Πάραυτα οἱ κύνες ἤρξαντο νὰ ὕλακτῶσι μετὰ λύσσης πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου μᾶς περικύκλωσαν.

— Φεῦ! φεῦ! εἶπεν ὁ Μουσσᾶς, πέπρωται νὰ μείνωμεν ἐνταῦθα... ὁ εἰς κίνδυνος διαδέχεται τὸν ἕτερον.

— Οἱ μωροὶ οὗτοι κύνες δὲν θέλουσιν ἄρα μᾶς ἐγκαταλείπει;

— Τοῦναντίον θέλουσιν ἐκδικηθῆ κατ' ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν λέοντα ἀδυναμίαν των... Ἰδοὺ εἰς αὐτῶν ῥίπτεται ἐν τῷ ὕδατι, τὸν ὁποῖον δὲν θέλουσι βραδύνει ν' ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ λοιποί.

— Οὐδὲν μέσον ὑπάρχει ἀπαλλαγῆς;

— Ἐν μόνον, ἀπήντησεν ὁ μαῦρος σπασάμενος τὴν πλατεῖαν μάχαιραν.

— Τὸ ποῖον;

— Λαιμοτομήσας ἕνα τῶν δειλαίων τούτων θέλω ἐπιδείξει τὴν κεφαλὴν του εἰς τοὺς λοιπούς. Διαρκούτης τῆς ἐφόδου σὺ ἴστασο προφυλακτικῶς ὀπισθεν μου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ κύων οὗτος ἐπὶ πολὺ δισάζων ἐπετέθη κατὰ τοῦ Μουσσᾶ τὸν ὁποῖον καὶ μεθ' ὅλον τὸν ἐκ κλάδων ἐσπλισμῶν του ἔδρακεν ἀνηλεῶς κατὰ τὴν κνήμην. Αὐθαρρὴ πάντες οἱ ἄλλοι ἐνθαῤῥυνθέντες ἤρξαντο νὰ μᾶς διερεθίζωσιν οὕτω μανιωδῶς, ὥστε ἐφ' ὀλόκληρον τέταρτον τῆς ὥρας ἠναγκαζόμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν δεινὴν ταύτην πάλην, μὴ τολμώντες νὰ προσφέρωμεν τὴν ἐλαχίστην λέξιν μεμψιμοιρίας, διότι ἐξήκοντα βήματα ἀφ' ἡμῶν διεκρίνομεν ἐναργέστατα τοὺς Καθύλιους οἵτινες φοβούμενοι τὴν ἐμφάνισιν τοῦ λέοντος εὐρίσκοντο παρατεταγμένοι εἰς μάχην.

Ἐπὶ τέλους ὁ Μουσσᾶς κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ τὸν ἀγριώτερον τῶν κυνῶν τῆς ἀγέλης, καὶ βυθίσας τὴν μάχαιραν εἰς τὰ στέρνα αὐτοῦ, ἀπεχώρισε, μετὰ τῆς συνή-

(α) Καλοῦσιν οὕτως οἱ ἄραδες κόμην συντριμμένην ἀπὸ σκηνὰς διεσθετημένας στοιχηδὸν καὶ ἀπαρτιζούσας ὁδοὺς καὶ ἀγυῖας.

(Σημ. τοῦ Μεταφ.)

Θεός των αὐτοχθόνων εὐχερείας τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Παραχρῆμα ἡ μάχη ἔπαυσεν· ἡ συμμορία πᾶσα ἐτράπη εἰς φυγὴν ὠρυομένη γαστρώς καὶ ἐκκωφοῦσα τοὺς ἀκρωμένους. Ἠρξάμεθα αὐτίκα τῆς ὁδοιπορίας καὶ χάρις εἰς τὴν κηδεμονίαν τοῦ λέοντος, διετρέξαμεν διάστημα περισσώτερον τῶν δύο λευγῶν ὑπὸ μηδενὸς ἐνοχληθέντες. Σειρὰ πυρῶν φανείσα πρὸς τὸν ὀρίζοντα μᾶς ἐνέπλησε νέου τρόμου, διὸ ἀπεφασίσαμεν νὰ περιμείνωμεν τὴν ἡὺς ὑποκάτω πυκνοῦ φυλλώματος ἐλκιῶν, αἵτινες ἐπεπρόσθουν τῆς εἰσόδου βαθεῖς τινὸς κοιλάδος. Τὸ ψῦχος καὶ ἡ πείνα ἀπέβαινον καταθλιπτικώτερα· ἠγνοοῦμεν ὅπως ποῦ εὕρισκόμεθα, καὶ τοῦτο μόνον ἐγινώσκουμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι, παρακολουθοῦντες τὴν εὐθυτέραν γραμμὴν ἐχρήζομεν ὁδοιπορίας δύο τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὅπως φθάσωμεν εἰς γῆν Γαλλικὴν.

Ὁ Μουσσᾶς ἐφρόνει ὅτι ὀφείλομεν νὰ συλλάβωμεν δύο ἵππους, καὶ φονεύσαντες αὐτοὺς νὰ ἐφοδισθῶμεν ἐκ τῶν λαφύρων καὶ νὰ ἱππεύσωμεν τοὺς ἵππους αὐτῶν. Ὁ συλλογισμὸς οὗτος, καίτοι εὐσχημος, μοὶ ἐφάνη ὅπως βάρβαρος, καὶ ἐσκέφθην ὅτι ὀφείλον νὰ μὴ συγκατανεύσω εἰς πρᾶξιν τοιαύτην.

Ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ ὑποφώσκη καὶ ὑπὸ τὴν ἀμυδρὰν ἔτι λάμψιν αὐτῆς διεκρίνομεν ὅτι ἡ νυκτερινὴ ἐπιχείρησις οὐδόλως εἶχε βελτιώσει τὴν θέσιν ἡμῶν, καθότι ἐξ οὗ μέρους ἤδη εὕρισκόμεθα ἠριθμήσαμεν ἐπ' ἐκτάσεως ἀκτῖνα ἐχούσης οὐχὶ μείζονα τῶν 6 λευγῶν, πλείονας τῶν τριᾶκοντα μεγάλων κωμοπόλειων.

Ἴππεις μετέβαινον συνεχῶς ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο δουάριον, καὶ περὶ τὰ διακόσια μέτρα ἀφ' ἡμῶν τὰ μακρὰ πυροβόλα τῶν Καβυλίων διεκρίνοντο ὑπερεκτεινόμενα τῶν θάμνων. Ὁ μαῦρος ἐταπείνωσε τὴν κεφαλὴν μετὰ δειλίας· καὶ γὰρ οὐχὶ μᾶλλον αὐτοῦ θαρρόων, ὠθούμενος ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς φρικώδους τύχης ἧτις μᾶς περιέμενεν, ἐδήλωσα ῥητῶς εἰς τὸν Μουσσᾶν τὴν περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ὁδοιπορίας ἐφεσίν μου. Οὗτος ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανὸν ὑπετονθόρισε μεθ' ὑποκλίσεως.

— *"Ar kâ 'Allâh!*

— Θέλεις μὲ ἀκολουθήσει;

— Μέχρι τέματος.

— Βαδίζωμεν λοιπόν.

Εἶχομεν μόλις ὁδεύσει τριακόσια βήματα, ὅποτε βολὴ πυροβόλου ὀρμηθεῖσα ἐκ τινος αἰμασιᾶς ἐκ κάκτων παρ' ἡ τετραποδητὶ διεβαίνομεν, ἐξέτεινε τὸν μαῦρον κατὰ γῆς, ὅστις ἐκβαλὼν κραυγὴν φρικώδη ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους· ἀλλὰ δεκάς Καβυλίων πάραυτα μᾶς περιεκύκλωσεν.

Ὁ δυστυχὴς Μουσσᾶς διεπεράσθη τὴν κνήμην ὑπὸ

σφαίρας πυροβόλου. Οἱ ἐχθροὶ ἐν ἀκχεῖ συλήσαντες ἡμᾶς, καὶ διχμοιρασθέντες τὰ λοιπὰ ἐφόδια διελέγοντο περὶ τῆς ἡμετέρας τύχης. Δυστυχῶς ἡ διάλεκτος αὐτῶν ὡς διαφέρουσα οὐσιωδῶς τῆς Ἀραβικῆς, μᾶς ἦν ἀκατάληπτος· ἐκ τινων ὁμῶς σημείων ἐμαντεύσαμεν ὅτι ὑπελάμβανον ἡμᾶς ὡς κατασκόπους.

Εἰς αὐτῶν, μετερχόμενος πιθανῶς τὸ ἐπάγγελμα κουρέως χειρουργοῦ, ἐπέθεσεν ἐν εἵδει ἐπιπλάσματος σφαιρίδιον ἀργιλώδους γῆς ἐπὶ τῆς πληγῆς τοῦ μαῦρου, ὅστις ἀδυνατῶν ὅπως νὰ βαδίσῃ ἐρρίφθη ὡς σκικίον σίτου ἐπὶ προθεστικῆς ἡμιόνου. Ἐγὼ δὲ δεθεὶς ὀπισθεν τὰς χεῖρας καὶ διὰ τοῦ πυροβόλου μαστιγωθείς διετάχθην νὰ ὀδεύω.

Παρὰ τὴν πεποίθησιν ἡμῶν δὲν μᾶς εἰσήγαγον εἰς τὸ γειτνιάζον δουάριον, ἀλλὰ μόνον τριακοστὺς ἱππέων ἐξεληθόντες αὐτοῦ διεδέχθησαν τοὺς πεζοὺς ἡμῶν φρουροὺς. Ἡ μεταβολὴ αὕτη οὐδόλως ἀπέρρεσεν εἰς ἐμὲ, διότι εἰς μεταξὺ τῶν ἱπποτῶν τούτων οὐτινος τὸ ὄνομα ζωηρῶς διέτηρησα ἐν τῇ μνήμῃ, ὁ Ἐλ Χαμίτ ἐκτὸς τοῦ ὅτι διένειμεν ἀδελφικῶς μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ σταθμῷ δραγμίδας τινὰ ἀλεύρου διαλελυμένου ἐν ὕδατι, ὡμίλει εὐκόλως κατὰ τὴν Ἀραβικὴν. Ἠρώτησα αὐτὸν ποῦ ὠδήγουν ἡμᾶς;

— Πρὸς τὸν Σερίφην, ἀπήντησεν.

— Εἶναι μακρὰν;

— Τέσσαρας ὥρας ἐντεύθεν, ἐπανέλαβε παρατηρῶν τοὺς κύνας ἀπίστους οἵτινες προητοιμάζοντο εἰς προσβολὴν.

Ἡ καρδία μου ἐπαλλε βιαίως μανθάνοντος ὅτι εὕρισκόμεθα πλησίον τοῦ εἰς ἐκστρατεῖαν σώματος. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, ἡ ὄψις τοῦ ὁποίου προῦδιδε ζωηρὰν ἀνησυχίαν, πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Σερίφου, διέταξε νὰ σταθῇ ἡ συνοδία ὅπως κατοπτεύσῃ αὐτὸς τὰ πέριξ. Τὸ τηλεβόλον ἀντήχει εἰς μικρὰν τινα ἀπόστασιν, καὶ τὸ διελλείπον πῦρ τῶν ἀκροβολιστῶν ἀφικνεῖτο ζωηρῶς εἰς τὰς ἀκοάς μας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς ἔκρινε πιθανῶς ὅτι ἡ ὁδὸς δὲν παρεῖχεν ἐχέγγυα πλήρους ασφαλείας πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, διὸ καὶ ἀνελάβομεν τὴν ὁδὸν ἐκείνην δι' ἧς εἶχομεν ἐλθεῖ· ἀλλὰ περιεπέσαμεν αἰφνης εἰς δάσος δρυῶν κείμενον πρὸς τὰ δεξιὰ. Οἱ ἱππεῖς πληρώσαντες τὰ πυροβόλα τῶν διέθεσαν αὐτὰ ἐπὶ των μηρῶν των οὕτως ὥστε νὰ ὦσιν ἔτοιμοι εἰς πυροβολισμόν.

Δώδεκα περίπου λεπτὰ ὠδεύομεν οὕτω τηροῦντες βαθύτατην σιγὴν, ἀλλὰ καθ' ἡν στιγμὴν διαπερῶμεν μικρὸν τι διάστημα ἀσκεπές, αἱ κορυφαὶ τῶν πέριξ γηλόφων ἐφάνησαν κεκαλυμμέναι ὑπὸ στρατιωτῶν· ἡ φρουρὰ περιέπεσεν εἰς ἐνέδραν.

Οἱ Καβύλιοι ἐκπλαγέντες ἐθεώρουν ἀλλήλους οἰκτρῶς· βλέποντες δὲ ἀδύνατον τὴν φυγὴν, διετέθησαν νὰ πωλήσωσι λίαν ἀκριβῶς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἐννοήσας ὅτι πρώτη

αὐτῶν φροντὶς ἤθελεν εἶσθαι ν' ἀπαλλαγῶσιν ἡμῶν, ἐρρίφθην κατεσπευσμένως ὑπὸ τὸν ἵππον τοῦ 'Ελ Χαμίτ, καί-
τοι ἔχων δυστυχῶς δεδεμένως ὀπισθεν τὰς χεῖρας. Δύο
σφαῖραι διηυθύνθησαν κατ' ἐμοῦ, ἐξ ὧν ἡ μία ἐβίβη μόνον
ἐλαφρῶς τὸν βραχίονά μου· τοῦτο ἰδὼν ἕτερός τις ἔλαβε
μικρὸν πιστόλιον σκοπεύων με κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ὁ
'Ελ Χαμίτ μοι ἔσωσε τὴν ζωὴν, ἀποστρέψας ἀπ' ἐμοῦ διὰ
τοῦ γιάταχανίου αὐτοῦ τὸν σωλῆνα τοῦ πυροβόλου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἦλθον τις κυνηγῶν τῆς 'Αφρικῆς
ἐνεφανίσθη εἰς τὴν μικρὰν πεδιάδα. Οἱ ἵπποι μὴ θελή-
σαντες νὰ καταθέσωσι τὰ ὄπλα ἐφονεύθησαν ἅπαντες ἐν
ἀκαρεῖ, πλὴν τοῦ 'Ελ Χαμίτ, ὃν ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ
ὑπερασπισθῶν ὁ δυστυχὴς οὗτος, πληγωθεὶς βαρέως ἐμελ-
λεν ἤδη νὰ φονευθῇ, ἂν δὲν ἐκώλυον τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τοῦ ὑψωθείσαν σπάθην.

Μετὰ πέντε ἡμέρας εἰσηρχόμεθα εἰς Κωνσταντίνην με-
τὰ συνοδίαις τετρωμένων. Ὁ Μουσσᾶς προφυλαχθεὶς ἰα-
τρύθην τάχιστα ἀπὸ τῶν πληγῶν ὥς ἔλαβε κατὰ τὴν συμ-
πλοκὴν.

Ὁ δ' 'Ελ Χαμίτ ἐτιμῆθη διὰ παρησήμεων λαδῶν τὸν
βαθμὸν στρατάρχου τῶν Σπαχίδων.

I. Δ. T.

ΑΙ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια, δρ. φυλ. Θ'.)

Δ'.

Ἐσπερινὴ Συναναστρόφη.

Γύρω τραπέζης ἀπ' ἧς ἀρτίως εἶχον ἀφαιρεθῇ τὰ τὸ
δειπνὸν ἀποτελοῦντα φαγητὰ, κάθηται ὁλόκληρος ἡ οἰκο-
γένεια Κ.

Πάντες συνδιαλέγονται περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων
ἐκτὸς τῆς 'Αγλαΐας ἧτις καθήμενη ἀντικρυ τοῦ παραθύρου
ἔχει προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς της πρὸς ἀπέναντι
τινα οἰκίαν ἧς τὰ παράθυρα εἰσὶ σκοτεινὰ ἐκτὸς ἐνὸς μό-
νου δι' οὗ ἀμυδρὸν ἐξέρχεται φῶς.

— Τί τρέχει ἀρά γε; εἶπεν ἡ κυρία Κ. ἤρghσε νὰ μᾶς
ἔλθῃ ἀπόψε ὁ Κ. 'Αμβρόσιος.

— Εἶναι ἐνωρὶς ἀκόμη ἀπήντησεν ὁ Κ. Θεόδωρος.

— Τί ὥρα εἶναι; ἠρώτησεν ἡ 'Αγλαΐα μετ' ἐνδιαφέ-
ροντος.

— Μόλις εἶναι ἐννέα ὥραι, ἀπήντησεν ὁ Κ. Θεόδωρος,
ἐξαγαγὼν τὸ ὡρολόγιόν του.

— Ἐννέα ὥραι... ἐψήθουρσεν ἡ 'Αγλαΐα, ἀκόμη τέσ-
σaras ὥρας...

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡ θύρα τῆς ὁδοῦ ἐκρούσθη.

— Ἰδοὺ ὁ κύριος 'Αμβρόσιος, εἶπεν ἡ Χαρίκλεια, γνω-
ρίζω τὸ κτύπημά του. Μαρία, ἐξηκολούθησεν ἀποτεινομένη
πρὸς τινὰ γραῖαν ἧτις ἐκάθητο ἐν γωνίᾳ τινὶ τοῦ θαλάμου,
ὑπάγε ν' ἀνοίξῃς.

Ἡ γραῖα ὑπηρέτρια ἠγέρθη μετὰ κόπου καὶ κατηυθύνθη
μὲ ἀσταθεῖ καὶ κλονούμενον βῆμα πρὸς τὴν θύραν ἣν καὶ
ἤνοιξεν.

Ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ προδεδηκίας ἡλικίας
εἰσῆλθε, ρίψας δὲ ἐν βλέμμα ἀνήσυχον πέριξ αὐτοῦ καὶ ἰδὼν
ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῆς γραΐας ὑπῆρχεν εἰς τὴν αὐλήν,
τῇ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ:

— Πῶς πηγαίνουν τὰ πράγματα;

— Ἐξάισια, ἀπήντησεν ὡσαύτως χαμηλῇ τῇ φωνῇ ἡ
γραῖα, τὸ πικρὸν συνελήφθη εἰς τὴν παγίδι.

Ὁ ἀνὴρ προὐχώρησε πρὸς τὸ ἐστιατόριον καὶ ἐκρούσεν
ἐλαφρῶς διὰ τῆς χειρὸς τὴν θύραν.

— Ὅρισατε, ἀπήντησεν ἔσωθεν ἡ Χαρίκλεια ἐγειρο-
μένη ὅπως ὑποδεχθῇ τὸν νεωστὶ ἐλθόντα.

— Κυρία μου, εἶπεν εἰσερχόμενος ὁ Κ. 'Αμβρόσιος σὰς
ἐπαύχομαι τὴν καλὴν ἐσπέραν.

— Καλὴ ἐσπέρα σας, Κ. 'Αμβρόσιε, ἀπήντησαν ἅπαντες
μετὰ προθυμίας ἐκτὸς τῆς 'Αγλαΐας, ἧτις ἔμεινεν ἀκίνητος
εἰς τὴν θέσιν της ὡς ἐὰν οὐδεὶς εἰσῆρχετο.

— Πῶς ἠργήσατε τὸσον; ἠρώτησεν ἡ κυρία Κ.

— Ἐμπορικαὶ τινες ὑποθέσεις, κυρία μου...

— Καὶ σεῖς δᾶ, εἶπεν ἡ Χαρίκλεια, ὅλον μὲ τὸ ἐμ-
πόριόν σας προφασίζεσθε ὅπως μᾶς στερεῖτε τῆς παρου-
σίας σας.

— Δεσποινίς, ἀπήντησεν ὁ Κ. 'Αμβρόσιος ὑπομειδιῶν,
δέχομαι τὴν ἐπίπληξιν ταύτην εὐχαρίστως καθ' ὅσον μᾶλ-
λον αὕτη μὲ βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἀπουσία μου εἶναι ἐπακτιστητὴ
εἰς ὑμᾶς.

Ἡ Χαρίκλεια ἠρυθρίασεν καὶ ὡς ἐν' ἀλλάξῃ ἀντικεί-
μενον συνδιαλέξεως,

— 'Αγλαΐα, εἶπεν ἀποτεινομένη πρὸς τὴν ἀδελφὴν
της, διατί εἶσαι κατηφὴς ἀπόψε;

— Λανθάνεσαι, ἀδελφὴ μου, ἐγὼ δὲ εἶμαι διόλου κα-
τηφὴς, ἐξ ἐναντίας εἶμαι φαιδρότερα παρὰ ποτέ.

— Εἰς τὴν ζωὴν ὑπέλαβεν ὁ Κ. 'Αμβρόσιος μετὰ φι-
λοσοφικοῦ ἥθους, ὑπάρχουν ἔτη, καθ' ἃ ἡ κατῆφεια ἢ ἡ
φαιδρότης ἔχει μεγίστην τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἡ
δὲ δεσποινίς 'Αγλαΐα διέρχεται ἤδη τὰ ἔτη ταῦτα. Εἰς
τὴν νεκρὰν ταύτην ἡλικίαν ἡ ἀπώλεια ἐνὸς μηδαμινοῦ